

Pro Memoria

W dniu 17 lutego 2020 r. w Poznaniu, w wieku 93 lat odszedł Pan Profesor zw. dr hab. Leopold Stecki, Nasz Mistrz i Nauczyciel. Z Wydziałem Prawa i Administracji UMK w Toruniu związany był od 1970 r., w pierw jako kierownik Zakładu Prawa Cywilnego, następnie Katedry Prawa Cywilnego i Spółdzielczego do czasu przejścia na emeryturę w 1998 r.

Profesor Stecki pozostawił po sobie ogromną spuściznę naukową w zakresie wielu dziedzin prawa cywilnego, w tym prawa obli-gacyjnego, rzeczowego, rodzinnego i opiekuńczego, spadkowego, spółdzielczego i handlowego. Są to znakomite, aktualne do dziś monografie, opracowania systemowe, komentarze do kodeksu cy-wilnego, błyskotliwe artykuły w wielu czasopismach, wielokrotnie cytowane przez innych autorów, i wnikliwe jurydycznie glosy do orzeczeń Sądu Najwyższego, znajdujące odbicie w judykatach tego sądu. W okresie, w którym przygotowywaliśmy wydanie obszernej *Księgi pamiątkowej ku czci Profesora*, opublikowanej w Toruniu w 1997 r., dorobek Profesora obejmował ponad 250 publikacji naukowych. W toku kolejnych kilku lat pracy naukowej i dydak-tycznej na uniwersytecie powiększył się do ponad 300 publikacji. Ukazało się wówczas jeszcze kilkanaście monografii Profesora, obejmujących wnikliwą analizę prawną nowoczesnych umów han-dlowych pojawiających się także w polskim systemie gospodarczym, w tym umowę leasingu, sponsoringu, timesharingu czy koncertu. Tak szeroko zaplanowanym badaniom naukowym Profesora towa-rzyszyła stale widoczna pasja i dociekliwość badawcza, krytycyzm

naukowy, ogromna erudycja w zakresie literatury i praktyki także w innych systemach prawnych, zwłaszcza niemieckim, kultura polemiczna, pedantyczna dbałość o klarowny i przekonujący wywód dogmatyczno-prawny. Imponujący, nowoczesny i oryginalny naukowo dorobek pisarski pozwala zaliczyć Profesora do grona najwybitniejszych cywilistów polskich jego pokolenia.

Profesor Stecki był prawdziwie europejskim cywilistą. Zapraszano go wielokrotnie jako visiting profesora do renomowanych niemieckich ośrodków uniwersyteckich, wykładał i uczestniczył w sympozjach naukowych w wielu akademickich ośrodkach naukowych. Był w centrum wydarzeń naukowych i rozwoju europejskiej myśli cywilistycznej. Zagraniczne studia i doświadczenia Profesora zawsze owocowały nowymi, inspirującymi także dla uczniów, badaniami naukowymi. Także ta aktywność Profesora została dostrzeżona, został on bowiem odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu *Polonia Restituta*, Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Dla nas, uczniów Pana Profesora, Naszego Mistrza i Nauczyciela, bezcenne okazało się coś jeszcze. Podziwialiśmy jego ogromną pracowitość, sposób organizowania własnej aktywności zawodowej i precyzję każdego wywodu jurydycznego. Ta precyzja zaczynała się już od dbałości o właściwą kompozycję każdego opracowania naukowego – od małej glosy po obszerną monografię. Profesor był po prostu mistrzem kompozycji i stylu, a świadczy o tym układ treści w każdej z jego wielu monografii. Profesora nie interesowały żadne tzw. funkcje administracyjne na uniwersytecie, preferował zawsze bardzo żywe zajęcia ze studentami, merytoryczne, inspirujące i ciągłe dyskusje z uczniami. Cierpliwie, wnikliwie, a przy tym szybko recenzował nasze, lepsze lub gorsze, próby pisarskie, także wtedy, gdy zdobywaliśmy kolejne stopnie naukowe. I tego brakuje nam dziś najbardziej...

W imieniu uczniów Profesora
Prof. dr hab. Mirosław Bączyk